

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

TRGOVAČKI SUD U PAZINU

Primijeno neposredno - preko pošte (obično - preporučeno)

25. 11. 20 25 god. u 1 primjeraka sa _____ priloga i
_____ rubrika.

Pismo stiglo poštom otvoreno - s oštećenim ometom.

Predano na poštu preporučeno dana 21. 11. 20 25 god.

Pismo taksirano sa _____ eura u taksenim markama

- nedostaje takse _____ eura - pismo primijeno bez takso.

Primijene vrijednosti Poslovni broj: PŽ-2169/2025-3

Potpis djelatnika:

Meric

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

**I
RJEŠENJE**

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Tatjane Kujundžić Novak, predsjednice vijeća, Nevenke Marković, sutkinje izjaviteljice i Mirne Maržić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja GRAD UMAG - UMAGO, OIB 84097228497, Umag, G. Garibaldi 6, protiv tuženika Stečajna masa iza SANING d.o.o. u stečaju, OIB 43496330341, Zagreb, Kninski trg 13, kojeg zastupa stečajni upravitelj Hrvoje Kraljičković iz Zagreba, a njega punomoćnica Ivana Cicvarić, odvjetnica u Zagrebu, radi utvrđenja i zabrane, podredno isplate, odlučujući o tužiteljevoj i tuženikovojoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj P-294/2023-24 od 20. veljače 2025., u sjednici vijeća održanoj 18. rujna 2025.

presudio je

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj P-294/2023-24 od 20. veljače 2025. u točki IV. izreke.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj P-294/2023-24 od 20. veljače 2025. u točkama I., II. i III. izreke i sudi:

1. Utvrđuje se da ne postoji građanskopravni odnos između tužitelja i tuženika utemeljen na presudi Trgovačkog suda u Rijeci, Stalne službe u Pazinu poslovni broj P-2211/2011 od 7. srpnja 2011., slijedom čega ne postoji subjektivno obvezno pravo tuženika Stečajne mase iza trgovačkog društva SANING d.o.o. u stečaju na naplatu bilo kakvog novčanog iznosa po toj pravnoj osnovi od Grada Umaga.

2. Zabranjuje se tuženiku da temeljem pravomoćne presude Trgovačkog suda u Rijeci, Stalne službe u Pazinu poslovni broj P-2211/2011 od 7. srpnja 2011. poduzima bilo kakve pravne radnje sudske ili izvansudske naravi u svrhu ovršne naplate bilo kojeg novčanog iznosa u njoj sadržane tražbine prema tužitelju.

3. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 106,18 EUR (stošest eura i osamnaest centi), u roku od petnaest dana.

r i j e š i o j e

Odbacuje se kao nedopuštena tužiteljeva žalba protiv presude Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj P-294/2023-24 od 20. veljače 2025. u točki IV. izreke.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj P-294/2023-24 od 20. veljače 2025. odbijen je tužbeni zahtjev radi utvrđenja da ne postoji građanskopravni odnos između tužitelja i tuženika utemeljen na presudi Trgovačkog suda u Rijeci, Stalne službe u Pazinu poslovni broj P-2211/2011 od 7. srpnja 2011., slijedom čega da ne postoji subjektivno obvezno pravo tuženika na naplatu bilo kakvog novčanog iznosa po toj pravnoj osnovi od tužitelja te da se zabrani tuženiku da temeljem te pravomoćne presude poduzima bilo kakve pravne radnje sudske ili izvansudske naravi u svrhu ovršne naplate bilo kojeg novčanog iznosa u njoj sadržane tražbine prema tužitelju. Odbijen je i podredni tužbeni zahtjev radi utvrđenja da ne postoji građanskopravni odnos između tužitelja i tuženika utemeljen na navedenoj pravomoćnoj presudi Trgovačkog suda u Rijeci, Stalne službe u Pazinu, slijedom čega da ne postoji subjektivno obvezno pravo tuženika na naplatu bilo kakvog novčanog iznosa po toj pravnoj osnovi od tužitelja te da se naloži tuženiku platiti tužitelju iznos od 1.200.000,00 kn sa zateznim kamatama od dana naplate-prijenosa s računa tužitelja do isplate po stopi propisanoj za odnose iz trgovačkih ugovora.

2. Protiv presude žalbu su podnijele obje stranke.

3. Tužitelj je podnio žalbu protiv presude u cijelosti ne navodeći zbog kojih žalbenih razloga je pobija. Predlaže ovome sudu preinačiti presudu i prihvatiti glavni tužbeni zahtjev.

4. Tuženik je podnio žalbu protiv presude u točki IV. izreke zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže ovome sudu preinačiti presudu u smislu žalbenih navoda, podredno ukinuti presudu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno postupanje.

5. Odgovori na žalbu nisu podneseni.

6. Tužiteljeva žalba djelomično nije dopuštena, a djelomično je osnovana, dok tuženikova žalba nije osnovana.

7. Tužitelj je podnio žalbu i protiv točke IV. izreke pobijane presude kojom je odbijen tuženikov zahtjev za naknadu troškova postupka u iznosu od 27.668,00 EUR, protiv kojeg dijela presude tužitelj nema pravni interes za podnošenje žalbe. Stoga je žalbu valjalo djelomično odbaciti kao nedopuštenu primjenom odredbe članka 358. stavka 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 155/23; dalje: ZPP), kao što je odlučeno u izreci ovog rješenja.

8. Presuda je ispitana je na temelju odredbe članka 365. ZPP-a u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

9. Predmet spora je utvrđenje da ne postoji građanskopravni odnos između tužitelja i tuženika utemeljen na presudi Trgovačkog suda u Rijeci, Stalne službe u Pazinu poslovni broj P-2211/2011 od 7. srpnja 2011. slijedom čega da ne postoji subjektivno obvezno pravo tuženika na naplatu bilo kakvog novčanog iznosa po toj pravnoj osnovi od tužitelja te da se zabrani tuženiku da temeljem te pravomoćne presude poduzima bilo kakve pravne radnje sudske ili izvansudske naravi u svrhu ovršne naplate bilo kojeg novčanog iznosa u njoj sadržane tražbine prema tužitelju. Tužitelj je postavio i podredni tužbeni zahtjev da se utvrdi da ne postoji građanskopravni odnos između tužitelja i tuženika utemeljen na navedenoj pravomoćnoj presudi Trgovačkog suda u Rijeci, Stalne službe u Pazinu, slijedom čega da ne postoji subjektivno obvezno pravo tuženika na naplatu bilo kakvog novčanog iznosa po toj pravnoj osnovi od tužitelja te da se naloži tuženiku platiti tužitelju iznos od 1.200.000,00 kn sa zateznim kamatama od dana naplate-prijenosa s računa tužitelja do isplate po stopi propisanoj za odnose iz trgovačkih ugovora.

10. Prvostupanjski sud je utvrdio nespornim da su društvo ADRIA COMMODITIES d.o.o. kao vjerovnik i tužitelj kao dužnik, uz pristanak i sudjelovanje tuženika kao sudionika sklopili Sporazum o izvansudskoj nagodbi 14. rujna 2020. (dalje: Sporazum), kojim su uređeni odnosi između tog društva kao novog vjerovnika, tužitelja kao dužnika i tuženika čija je tražbina prema tužitelju prenesena na to društvo radi naplate. Spornim je utvrdio je li se društvo ADRIA COMMODITIES d.o.o. odreklo potraživanja u dijelu od 4.532.783,47 kn od ukupno 15.484.859,75 kn samo u svoje ime ili i u ime stečajnog dužnika, te ukoliko se odreklo potraživanja u ime stečajnog dužnika, je li to odricanje bilo valjano.

11. Na temelju provedenog dokaznog postupka prvostupanjski sud je zaključio da Tomislav Filipović kao zastupnik po zakonu društva ADRIA COMMODITIES d.o.o. nije mogao preuzimati nikakva prava i obveze u ime pravnog prednika tuženika i odreći se potraživanja u njegovo ime, već samo u svoje ime, odnosno u ime društva ADRIA COMMODITIES d.o.o. zbog čega je pitanje je li bilo valjano odricanje u ime pravnog prednika tuženika bespredmetno. Stoga je tužbeni (glavni) zahtjev ocijenio neosnovanim. Podredni tužbeni zahtjev je također ocijenio neosnovanim jer iz činjeničnih navoda tužbe proizlazi da taj iznos tuženik nije naplatio od tužitelja, već da je zahtjev na isplatu iznosa od 1.200.000,00 kn postavljen opreza radi ukoliko bi tuženik od tužitelja naplatio taj iznos. Stoga je zaključio da u ovom trenutku nema nijednog od zakonskih elemenata na temelju kojih bi tužitelj mogao tražiti povrat tog novčanog iznosa ni po osnovi naknade štete niti po osnovi stjecanja bez osnove.

12. Tužitelj u žalbi u bitnome ponavlja navode iznijete tijekom prvostupanjskog postupka. Smatra pogrešnim zaključke prvostupanjskog suda koje je izveo u pobijanoj presudi. Ukazuje da su stranke Sporazuma odlučile da vjerovnik ADRIA COMMODITIES d.o.o., na kojega je nesporno tražbina prenesena na temelju rješenja o ovrsi i dvaju pravnih poslova o cesiji, dio tada već njegove tražbine otpusti

tužitelju na koji način se dobrovoljno i kompromisno odrekao dijela novčane svote koja je njemu pripadala i koju je mogao bez ikakve pravne zapreke naplatiti. Ističe da se promatrajući s pozicije tuženika, odnosno njegovih pravnih prednika, uzima da je vjerovnik ADRIA COMMODITIES d.o.o. tražbinu naplatio u cijelosti pa se njegova ukupna tražbina prema stečajnoj masi umanjuje u daleko većem iznosu od onoga kojeg realno dobiva, na koji način je taj vjerovnik djelovao samo i isključivo sebi na štetu, a ne na štetu stečajne mase i ostalih vjerovnika. Društvo ADRIA COMMODITIES d.o.o. je valjano otpustio dio duga samo i isključivo u pogledu svoje tražbine prema Gradu Umagu, a koju je tražbinu prethodno stekao temeljem cijelog slijeda prijenosa s pravnog prednika tuženika, koji nije ni imao tražbinu koju bi se itko imao odricati jer je ona prenijeta na ADRIA COMMODITIES d.o.o.

13. Tuženik u žalbi u bitnome navodi da je vrijednost predmeta spora viša od one koju je prvostupanjski sud utvrdio rješenjem. U slučaju da je mjerodavna vrijednost svakog pojedinog zahtjeva ukazuje da su mu se trebali dosuditi troškovi za svaki od tih postavljenih zahtjeva. U odnosu na trošak sudske pristojbe na odgovor na tužbu navodi da je tražio da mu se taj trošak dosudi po određenju suda s obzirom da je sud taj koji donosi rješenje o sudskoj pristojbi, zbog čega ju je zatražio u odredivom iznosu koji nije dužan specificirati.

14. Prvostupanjski sud nije počinio bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, dok žalitelji u žalbi ne ukazuju na neku drugu bitnu povredu odredaba parničnog postupka.

15. Iz podataka u spisu proizlaze sljedeće činjenice koje nisu sporne između stranaka:

- pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Rijeci, Stalna služba u Pazinu poslovni broj P-2211/2011 od 7. srpnja 2011., preinačenom presudom ovog suda poslovni broj PŽ-7411/2011-7 od 11. veljače 2015. naloženo je Gradu Umagu platiti pravnom predniku tuženika, društvu SANING d.o.o., Umag, iznos glavnice potraživanja u visini od 6.416.292,80 kn, uvećan za odgovarajuće zakonske zatezne kamate, te trošak parničnog postupka u visini od 220.685,93,00 kn, sa zakonskim zateznim kamatama

- rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Puli-Pola poslovni broj Ovr-4458/2015 od 5. svibnja 2015., doneseno na temelju prijedloga ovrhovoditelja društva H-ABDUCO d.o.o., Zagreb, Slavonska avenija 6A, protiv pravnog prednika tuženika određena je ovrha pljenidbom novčane tražbine pravnog prednika tuženika prema Gradu Umagu, utemeljenoj upravo na navedenoj presudi te je radi naplate prenesena ta tražbina s ovršenika-pravnog prednika tuženika na ovrhovoditelja H-ABDUCO d.o.o.

- društvo H-ABDUCO d.o.o. je svoju tražbinu ustupilo društvu ADRIATIC ASSETS d.o.o., Zagreb, Ugovorom o cesiji od 15. prosinca 2016., a koje je potom Ugovorom o cesiji od 1. srpnja 2020. svoju tražbinu prema pravnom predniku tuženika, kao i sva svoja prava, potraživanja i koristi prema pravom predniku tuženika ustupilo društvu ADRIA COMMODITIES d.o.o. Zagreb, Trakošćanska 4.

- rješenjem Općinskog suda u Puli-Pola poslovni broj Ovr-4458/2015 od 2. ožujka 2017. utvrđeno je da je treća osoba ADRIATIC ASSETS d.o.o., stupila na mjesto ovrhovoditelja u tom predmetu, a rješenjem tog istog suda poslovni broj

Ovr-4458/2015-1047 od 24. rujna 2020. dopušteno je društvu ADRIA COMMODITIES d.o.o. stupanje na mjesto ovrhovoditelja u tom ovršnom predmetu

- društvo ADRIA COMMODITIES d.o.o. kao vjerovnik, Grad Umag kao dužnik i pravni prednik tuženika društvo SANING d.o.o. u stečaju kao sudionik sklopili su 14. rujna 2020. Sporazum o izvansudskoj nagodbi

- nad društvom SANING d.o.o. u stečaju vođen je stečajni postupak pred Trgovačkim sudom u Pazinu poslovni broj St-228/2019 koji je okončan rješenjem o zaključenju St-228/2019-359 od 7. ožujka 2023.

16. Sporazumom (str. 18.-22. spisa) strane tog Sporazuma suglasno utvrđuju da na temelju pravomoćne presude Trgovačkog suda u Rijeci, Stalne službe u Pazinu poslovni broj P-2211/2011 (kasnije broj spisa Trovačkog suda u Pazinu poslovni broj PU P-1198/2015) od 7. srpnja 2011., preinačene presudom ovog suda poslovni broj PŽ-7411/2011-7 od 11. veljače 2015., pravomoćnog rješenja Općinskog suda u Puli-Pola poslovni broj Ovr-4458/2015 od 5. svibnja 2015., djelomično preinačenog rješenjem Županijskog suda u Puli-Pola poslovni broj Gž-Ovr-299/2016-4 od 9. svibnja 2016. te Ugovora o cesiji od 1. srpnja 2020. sklopljenog između ADRIATIC ASSETS d.o.o., Zagreb, i ovdje vjerovnika ADRIA COMMODITIES d.o.o., postoji dugovanje dužnika prema vjerovniku, sve sukladno utvrđenjima iz Sporazuma (članak 1. točka 1.1.). Prema navedenoj presudi stanje duga na dan 1. srpnja 2020. iznosi glavnica u iznosu od 6.419.292,80 kn, 220.685,93 kn na ime parničnog troška, 8.761.031,93 kn na ime zateznih kamata na glavicu, te 83.849,09 kn na ime zateznih kamata na parnični trošak. Ukupno dugovanje Grada Umaga na taj dan da je iznosilo 15.484.859,75 kn (članak 1. točka 1.2.). Prema odredbi članka 1. točke 1.4. Sporazuma strane Sporazuma suglasno utvrđuju da je u ovršnom postupku koji se vodi pred Općinskim sudom u Puli pod poslovnim brojem Ovr-4458/2015 doneseno pravomoćno rješenje o ovrsi kojim je na prijedlog ovrhovoditelja ADRIATIC ASSETS d.o.o. (ranije vjerovnika i prvotnog ovrhovoditelja H-ABDUCO d.o.o., kao ustupitelja tražbine) određena ovrha na tražbini sudionika (tuženika) prema dužniku (tužitelju) pri čemu je ta tražbina prenesena radi naplate na tamo ovrhovoditelja H-ABDUCO d.o.o. koji je tražbinu ustupio društvu ADRIATIC ASSETS d.o.o. te da je u stečajnom postupku nad dužnikom SANING d.o.o. u stečaju koji se vodi prvostupanjskim sudom pod poslovnim brojem St-228/2019 utvrđeno izlučno pravo na tražbini određenoj u točkama 1.1. i 1.2. tog članka za korist ADRIATIC ASSETS d.o.o. (članak 1. točka 1.4.). Prema odredbi članka 1. točke 1.7. Sporazuma stranke suglasno utvrđuju da su Ugovorom o cesiji od 1. srpnja 2020. sva prava i potraživanja iz točaka 1.1., 1.2., 1.4., 1.5. i 1.6. prenesena od strane društva ADRIATIC ASSETS d.o.o. na društvo ADRIA COMMODITIES d.o.o. koji je sad punopravni vjerovnik dužnika (tužitelja). Prema odredbi članka 2. točke 2. Sporazuma određeno je da će Grad Umag novom vjerovniku ADRIA COMMODITIES d.o.o. isplatiti na ime utvrđenog duga sveukupan iznos u visini od 10.952.076,28 kn, uz točno utvrđenu dinamiku plaćanja, dok će iznos od 4.532.783,47 kn vjerovnik ADRIA COMMODITIES d.o.o. otpustiti/oprostiti dužniku Gradu Umagu te da nakon isplate iznosa od 10.952.076,28 kn ni vjerovnik ni sudionik nemaju više bilo kakvih potraživanja prema dužniku po pravnoj osnovi iz članka 1.1. te se smatra da je dugovanje specificirano u članku 1. točki 1.2. Sporazuma u cijelosti namireno/isplaćeno, a da tim Sporazumom vjerovnik uz suglasnost i znanje sudionika otpušta dužniku dug u visini od 4.532.783,47 kn kao i sve buduće dospjele

kamate. Odredbom članka 5.2. Sporazuma je određeno da će se isplatom cjelokupnog novčanog iznosa nominalne tražbine vjerovnika prema sudioniku definirane presudom Trgovačkog suda u Rijeci, Stalne službe u Pazinu poslovni broj P-2211/2011 od 7. srpnja 2011. naveden u odredbi članka 2. točke 2.2. Sporazuma smatrati da je tražbina vjerovnika prema sudioniku umanjena/namirena za novčani iznos koji odgovara punom i neumanjenom iznosu glavnice potraživanja (glavne tražbine) i dosuđenog parničnog troška određenih navedenom pravomoćnom presudom, sve uvećano za stvarnu zakonsku zateznu kamatu na cjelokupni iznos iz presude na dan isplate posljednjeg obroka duga od strane dužnika sukladno odredbi članka 2. točke 2.3. Sporazuma te da takvim utanačenjem sve strane utvrđuju da otpust duga učinjen Sporazumom dužniku od strane vjerovnika ne ide na štetu sudionika čiji se dug prema vjerovniku umanjuje u cijelosti u njegovom stvarnom iznosu.

17. Dakle, Sporazumom su sudionici Sporazuma, društvo ADRIA COMMODITIES d.o.o. kao vjerovnik, tužitelj kao dužnik i pravni prednik tuženika kao sudionik odredili način razrješenja svojih međusobnih odnosa pa tako i način namirenja tražbine vjerovnika prema dužniku i namirenja vjerovnika koji je ujedno bio stečajni vjerovnik i pravnog prednika tuženika kao stečajnog dužnika.

18. Prema odredbi članka 88. stavka 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) stečajni upravitelj ima prava i obveze tijela i dužnika pravne osobe, ako tim Zakonom nije drugačije određeno te prema odredbi stavka 3. istog članka zastupa dužnika.

19. Prema odredbi članka 89. SZ-a stavka 1. stečajni upravitelj dužan je postupati savjesno i uredno, a osobito: 1. dovesti u red očevidnik knjigovodstvenih podataka do dana otvaranja stečajnoga postupka 2. sastaviti predračun troškova stečajnoga postupka i dostaviti na odobrenje odboru vjerovnika, 3. odrediti povjerenstvo za popis imovine, 4. sastaviti početno stanje imovine dužnika, 5. kao dobar gospodar brinuti se o završetku započetih, a neobavljenih poslova dužnika i poslova potrebnih da bi se spriječilo nastupanje štete nad sredstvima dužnika, 6. brinuti se o ostvarivanju tražbine dužnika, 7. savjesno voditi poslovanje dužnika iz članka 217. stavka 2. toga Zakona, 8. Dostaviti Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje isprave koje se odnose na radnopravni status osiguranika, 9. unovčiti, odnosno naplatiti s pažnjom dobrog gospodara stvari i prava dužnika koja ulaze u stečajnu masu, 10. pripremiti isplatu vjerovnika i nakon odobrenja izvršiti isplatu, 11. dostaviti odboru vjerovnika završni račun, 12. izvršiti naknadne isplate vjerovnika i 13. nakon zaključenja stečajnoga postupka zastupati stečajnu masu u skladu s ovim Zakonom.

20. Prema odredbi članka 189. stavka 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 i 131/20; dalje: OZ) prijenosom tražbine radi naplate ovlašćuje se ovrhovoditelj da traži od ovršenikova dužnika isplatu iznosa naznačenoga u rješenju o ovrsi ili u posebnom rješenju o prijenosu, ako je taj iznos dospio, da obavlja sve radnje koje su potrebne radi očuvanja i ostvarenja prenesene tražbine i da se koristi pravima u vezi sa zalogom koji je dan za osiguranje te tražbine. Prema odredbi stavka 2. prijenosom tražbine radi naplate ovrhovoditelj nije

ovlašten na teret ovršenika zaključiti nagodbu, ovršenikovu dužniku oprostiti dug ili prenesenim tražbinama inače raspolagati, te ni s ovršenikovim dužnikom sklopiti ugovor da odluku o tražbini, ako je ona sporna, donese izabrani sud.

21. Uzimajući u obzir naprijed navedene nesporne činjenice da je pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Rijeci, Stalne službe u Pazinu poslovni broj P-2211/2011 od 7. srpnja 2011., preinačenom presudom ovog suda poslovni broj PŽ-7411/2011-7 od 11. veljače 2015., naloženo ovdje tužitelju platiti pravnom predniku tuženika, društvu SANING d.o.o., Umag, iznos od 6.416.292,80 kn, uvećan za zakonske zatezne kamate, te trošak parničnog postupka u visini od 220.685,93,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama; da je rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Puli-Pola poslovni broj Ovr-4458/2015 od 5. svibnja 2015., na temelju prijedloga ovrhovoditelja društva H-ABDUCO d.o.o. protiv pravnog prednika tuženika određena ovrha pljenidbom novčane tražbine pravnog prednika tuženika prema ovdje tužitelju, utemeljenoj upravo na navedenoj presudi te je radi naplate prenesena ta tražbina s pravnog prednika tuženika kao ovršenika na ovrhovoditelja H-ABDUCO d.o.o., da je nakon toga to društvo ustupilo svoju tražbinu društvu ADRIATIC ASSETS d.o.o. Zagreb (Ugovor o cesiji od 15. prosinca 2016.), koje je potom Ugovorom o cesiji od 1. srpnja 2020. svoju tražbinu prema pravnom predniku tuženika, kao i sva svoja prava, potraživanja i koristi prema pravnom predniku tuženika ustupilo društvu ADRIA COMMODITIES d.o.o. Zagreb, Trakošćanska 4. te navedene relevantne odredbe Ovršnog zakona i Stečajnog zakona (članak 88. i članak 89. stavak 1. SZ-a) te da su društvo ADRIA COMMODITIES d.o.o. kao novi vjerovnik (i novi ovrhovoditelj), Grad Umag kao dužnik i pravni prednik tuženika društvo SANING d.o.o. u stečaju sklopili 14. rujna 2020. Sporazum kojim su kao sudionici Sporazuma odredili način razrješenja svojih međusobnih odnosa pa tako i način namirenja tražbine vjerovnika prema dužniku i namirenja vjerovnika koji je ujedno bio stečajni vjerovnik i pravnog prednika tuženika kao stečajnog dužnika te uzimajući u obzir nespornu činjenicu da je tužitelj postupio po Sporazumu i isplatio vjerovniku ADRIA COMMODITIES d.o.o. iznos od 10.952.076,28 kn, koji je utvrđen Sporazumom, tuženik nema tražbinu prema tužitelju, ni u tom plaćenom iznosu niti u iznosu od 4.532.783,47 kn, za koji iznos je tužitelju Sporazumom otpušten dug (članak 204. ZOO-a).

22. Točno je da je taj dio duga otpustio tužitelju kao dužniku novi vjerovnik zastupan po svom zastupniku po zakonu Tomislavu Filipoviću, koji nije mogao preuzimati ikakva prava i obveze u ime pravnog prednika tuženika. Međutim, iz Sporazuma jasno proizlazi da je taj Sporazum sklopio i stečajni upravitelj tuženika, koji je sukladno svojim ovlastima iz odredbe članaka 88. i 89. SZ-a mogao u ime stečajnog dužnika poduzeti tu pravnu radnju. S tim u vezi ukazuje se da djelomičnim otpustom duga vjerovnika društva ADRIA COMMODITIES d.o.o. prema ovršenikovom (ovdje tuženiku) dužniku (ovdje tužitelju), nije oštećen ni stečajni dužnik ni ostali njegovi vjerovnici. To iz razloga jer se isplatom duga od strane ovdje tužitelja u iznosu od 10.952.076,28 kn umanjio i dug pravnog prednika stečajnog dužnika prema društvu ADRIA COMMODITIES d.o.o. kao stečajnom vjerovniku i to u svom cjelokupnom i stvarnom iznosu od 15.484.859,75 kn, dakle u punom iznosu, kao da tog djelomičnog otpusta duga nije ni bilo, zbog čega je isplatom tog umanjenog iznosa to društvo kao stečajni vjerovnik tuženika bio namiren u cijelosti.

Stoga je vjerovnik na taj način tražbinu naplatio u cijelosti zbog čega se njegova ukupna tražbina prema stečajnoj masi umanjila u većem iznosu nego što je njemu podmirena takvom uplatom, na koji način je taj vjerovnik djelovao samo sebi na štetu, a ne na štetu ostalih vjerovnika ni stečajne mase.

23. Slijedom svega navedenog, valjalo je glavni tužbeni zahtjev ocijeniti osnovanim jer između tužitelja i tuženika ne postoji više građanskopravni odnos utemeljen na presudi Trgovačkog suda u Rijeci, Stalne službe u Pazinu poslovni broj P-2211/2011 od 7. srpnja 2011., slijedom čega ne postoji ni subjektivno obvezno pravo tuženika Stečajne mase iza trgovačkog društva SANING d.o.o. u stečaju na naplatu bilo kakvog novčanog iznosa po toj pravnoj osnovi od Grada Umaga.

24. U konkretnom slučaju tužitelj je sukladno odredbi članka 188. stavka 2. ZPP-a istaknuo više, konkretno dva tužbena zahtjeva na način da sljedeći od njih sud prihvati ako nađe da onaj istaknut ispred njega nije osnovan. Dakle, tom odredbom predviđena je mogućnost da tužitelj u jednoj tužbi istakne protiv istog tužbenog dva ili više tužbenih zahtjeva (eventualni tužbeni zahtjev) predlažući da sud ako nađe da prvi zahtjev nije osnovan usvoji sljedeći ili sljedeće zahtjeve. Ako sud usvoji prvi tužbeni zahtjev, onda izrekom neće odlučivati o drugom ili drugim eventualnim tužbenim zahtjevima.

25. Budući da je ocjenjen osnovanim prvi tužbeni zahtjev ovaj sud nije ocjenjivao osnovanost drugog eventualnog tužbenog zahtjeva.

26. S obzirom na to da je tužitelj uspio s tužbenim zahtjevom, prema odredbi članka 154. stavka 1. ZPP-a trošak postupka dužan mu je naknaditi tuženik.

27. Stoga kako tuženik nema pravo na naknadu troškova parničnog postupka, njegovu žalbu protiv točke IV. izreke presude kojom je odbijen njegov zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka je valjalo ocijeniti kao neosnovanu. Stoga ovaj sud nije ni ispitivao osnovanost tuženikovih žalbenih navoda iznijetih u toj žalbi. Primjenom odredbe članka 368. stavka 1. ZPP-a valjalo je odbiti tuženikovu žalbu kao neosnovanu i potvrditi presudu u točki IV. izreke presude.

28. Tužitelj koji je uspio u sporu je podnio zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka samo u vidu sudske pristojbe na tužbu i na presudu. Budući da vrijednost predmeta spora prvog postavljenog (glavnog) tužbenog zahtjeva iznosi 1.327,00 EUR, kako je to prvostupanjski sud odredio rješenjem poslovni broj P-294/2023-21 od 13. siječnja 2025. (str. 125.-126. spisa) utvrdivši da vrijednost prvo postavljenog tužbenog zahtjeva postavljenog na utvrđenje iznosi upravo taj iznos, tužitelj ima pravo na naknadu troška sudske pristojbe na tužbu prema Tar. br. 1. točka 1. Uredbe o tarifi sudskih pristojbi („Narodne novine“ broj 37/23; dalje: Uredba) u iznosu od 53,09 EUR i na presudu prema Tar. br. 2. stavak 1. Uredbe u iznosu od 53,09 EUR što ukupno iznosi 106,18 EUR. Ovaj sud nije ispitivao je li prvostupanjski sud prilikom određivanja vrijednosti predmeta spora trebao uzeti u obzir vrijednost drugog tužbenog zahtjeva jer o tom zahtjevu koji je postavljen podredno (eventualni) nije bilo potrebe raspravljati zbog osnovanosti prvo postavljenog tužbenog zahtjeva.

29. Slijedom svega navedenog valjalo je naložiti tuženiku naknaditi tužitelju troškove postupka u iznosu od 106,18 EUR.

Zagreb, 18. rujna 2025.

Predsjednica vijeća
Tatjana Kujundžić Novak

TATJANA KUJUNDŽIĆ NOVAK

Elektronički potpisano: 17.11.2025T13:08:27 (UTC:2025-11-17T12:08:27Z)

Provjera: <https://epotpis.rdd.hr/provjera>

Broj zapisa: e96337bb-1ec6-44ba-a199-45c73ceb3ccd

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Broj zapisa: **9-3087c-de811**

Kontrolni broj: **09fb3-0b570-d3ac4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.